

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 110 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til landstinget.

Den sidste sag på dagsordenen kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold.) Det er givet.

Man gik altså til:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af og ændringer i lov om bortsalg af visse brugte personmotorkøretøjer.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 1).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ministeren for handel, industri og søfart (Rytter): Herved skal jeg tillade mig for det høje folketing at anbefale forslag til lov om forlængelse af og ændringer i lov om bortsalg af visse brugte personmotorkøretøjer, således som dette lovforslag er vedtaget i det andet høje ting.

Lov nr. 500 af 20. december 1950 om bortsalg af visse brugte personmotorkøretøjer blev tidsbegrænset til den 1. november 1951 og blev ved lov nr. 431 af 31. oktober 1951 forlænget uforandret indtil den 1. november 1952. Loven foreslås nu med visse ændringer forlænget for yderligere 1 år til 1. november 1953.

Ved loven og de af handelsministeriet i henhold til loven fastsatte forskrifter er der foreskrevet offentligt bortsalg af de af loven omfattede personmotorkøretøjer dels ved offentlig auktion, som er den normale fremgangsmåde, dels, når ejeren af automobilet foretrækker det, ved salg gennem automobilforhandler efter indhentelse af skriftligt tilbud, der forelægges automobilfordelingsnævnet til godkendelse.

I tiden fra ordningens ikraftsættelse til udgangen af august måned 1952 er der ialt

bortsolgt 4 597 personmotorkøretøjer til et samlet beløb af 31 mill. kr., hvoraf 12,4 mill. kr. i henhold til loven er tilgået vejfonden, medens restbeløbet, 60 pct. af netto-provenuet, er udbetalt til automobilernes ejere.

Af de nævnte 4 597 motorkøretøjer er 3 876 solgt ved offentlig auktion, medens 721 er solgt gennem automobilforhandlerne. De priser, der er opnået ved auktionssalgene såvel som ved salg gennem forhandlerne, har som helhed ligget således, at de 60 pct. heraf, som tilfalder motorkøretøjets ejer, har været et rimeligt vederlag for de pågældende køretøjer.

Den omstændighed, at det i år har været muligt at foretage en forøgelse af importen af personautomobiler til ca. 9 000 stk. mod 4 000—5 000 stk. de tidligere år, har imidlertid medført et vist mindre fald i priserne på de brugte motorkøretøjer.

En del af de personmotorkøretøjer, der bortsælges i henhold til loven — det gælder væsentlig de vogne, som gennem en længere årrække har været anvendt til droskekørsel —, er så udslidt, at de kun kan sælges til ophugning. Sådanne vogne indbringer kun et ringe beløb, sædvanlig op til et par tusinde kroner, og det for disse vogne indvundne provenu er jo kun i ringe grad bestemt af de øjeblikkelige forhold på automobilmarkedet. Fra vognmandsorganisationerne har man gentagne gange haft anmodninger om, at det i sådanne tilfælde tillades ejeren ubeskåret at erholde det ved bortsalget indvundne beløb.

Da man stort set har fundet dette synspunkt rigtigt, er forslaget om en nedsættelse af den del af nettoprovenuet, der skal tilfalde vejfonden, udformet derhen, at ejeren af motorkøretøjet fremtidig får de første 2 000 kr. ubeskåret, medens den overskydende del deles mellem ejeren og vejfonden i det hidtidige forhold med henholdsvis 60 pct. og 40 pct. Forslaget indebærer således en forhøjelse af det beløb, der tilkommer personautomobilets ejer, med 800 kr., forudsat at vognen indbringer mindst 2 000 kr. ved auktionen.

Samtidig med forslaget om forlængelse af